

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl soudkyní Mgr. Danielou Kadlečkovou ve věci

navrhovatele: **P. D.**, narozený dne [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
zastoupený obecným zmocněncem T. T.
narozený dne [redacted], bytem [redacted], [redacted]

proti

účastníku: **1. Ardagh MP Group Netherlands B. V.**
sídlem Zutphenseweg 51, 7418AH Deventer, Nizozemsko
zastoupený advokátem Mgr. Jindřichem Králem
sídlem Husova 5, 110 00 Praha

a

účastníku: **2. Ardagh Metal Packaging Czech Republic, s. r. o., IČO 29296803**
sídlem Tovární 67, 503 52 Skřivany
zastoupený advokátem Mgr. Jindřichem Králem
sídlem Husova 5, 110 00 Praha

o přezkoumání přiměřenosti protiplnění

takto:

- I. **Určuje se, že přiměřené protiplnění za 1 kus akcie společnosti (původně) Impress, a. s., IČO 46506381, Tovární 67, 503 52 Skřivany, nyní Ardagh Metal Packaging Czech Republic, s. r. o., IČO 29296803, o nominální hodnotě 1 000 Kč, z důvodu přechodu vlastnického práva ke všem akciím (původně) společnosti Impress, a. s., z akcionářů společnosti odlišných od hlavního akcionáře na hlavního akcionáře, o kterém rozhodla valná hromada (původně) společnosti Impress, a. s., konaná dne 12. listopadu 2010, činí 1 032 Kč.**
- II. **Navrhovatel je povinen zaplatit účastníkům 1. a 2. oprávněným společně a nerozdílně na nákladech řízení částku 182 991,80 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce účastníků Mgr. Jindřicha Krále.**

Odůvodnění:

1. Navrhovatel se návrhem podaným k soudu dne 20. prosince 2010 domáhal přezkoumání přiměřenosti protiplnění. Návrh odůvodnil tím, že jako vlastník účastnických cenných papírů společnosti Impress, a. s., IČO 46506381 (dále též „společnost Impress“), ve smyslu § 183k odst. 1 obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. prosince 2013, žádá o přezkoumání přiměřenosti protiplnění poskytnutého hlavním akcionářem (původně) Impress Metal Packaging Strojbal B. V., nyní Ardagh MP Group Netherlands B. V. (dále též „hlavní akcionář“ nebo „první účastník“), ostatním akcionářům podle § 183i a násl. obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. prosince 2013, a o určení správné výše protiplnění za jednu akcii společnosti Impress. V doplnění návrhu, který zdejšímu soudu došel dne 3. dubna 2013, navrhovatel uvedl, že vlastnil 18 akcií na jméno o jmenovité hodnotě jedné akcie 1 000 Kč. Soudní rozhodnutí v této věci bude mít vliv na několik tisíc drobných akcionářů, držících 82 868 ks akcií o celkové jmenovité hodnotě 82 868 000 Kč, když potenciální rozdíl do hodnoty přiměřené

protiplnění minoritním akcionářům představuje cca 80 milionů Kč. Mimořádná valná hromada společnosti Impress, konaná dne 12. listopadu 2010, rozhodla o přechodu akcií společnosti ve vlastnictví ostatních akcionářů na hlavního akcionáře. Mimořádná valná hromada přijala usnesení tak, že vzala na vědomí, že hlavním akcionářem společnosti Impress, oprávněným požadovat přechod všech účastnických cenných papírů ve vlastnictví ostatních akcionářů, je společnost hlavního akcionáře s tím, že tento k rozhodnému dni vlastnil kmenové akcie společnosti Impress (emise CZ [REDACTED]) na jméno o jmenovité hodnotě každé akci 100 000 Kč v počtu 4 623 ks, kmenové akcie společnosti Impress (emise CZ [REDACTED]) na majitele o jmenovité hodnotě každé akcie 1 000 Kč v počtu 13 326 ks a kmenové akcie společnosti Impress (emise CZ [REDACTED]) na jméno o jmenovité hodnotě každé akcie 1 000 Kč v počtu 348 019 ks, tj. akcie emitované společností Impress o celkové jmenovité hodnotě 823 645 000 Kč, což představovalo 90,858 % základního kapitálu společnosti Impress, s nímž byla spojena hlasovací práva a zároveň akcie, s nimiž byl spojen 90,858 % podíl na hlasovacích právech společnosti Impress. Mimořádná valná hromada schvalovala přechod ostatních účastnických cenných papírů společnosti Impress ve vlastnictví ostatních akcionářů, tj. celkem 82 868 ks nekótovaných kmenových akcií společnosti Impress (emise CZ [REDACTED]) v zaknihované podobě ve formě na jméno o jmenovité hodnotě každé akcie 1 000 Kč, které nebyly ve vlastnictví hlavního akcionáře, na hlavního akcionáře. Vlastnické právo k akciím ostatních akcionářů přešlo na hlavního akcionáře uplynutím jednoho měsíce od zveřejnění zápisu usnesení valné hromady do obchodního rejstříku. Mimořádná valná hromada určila, že výše protiplnění činí 863 Kč za jednu nekótovanou kmenovou akci v zaknihované podobě ve formě na jméno o jmenovité hodnotě 1 000 Kč a že přiměřenost a spravedlnost výše protiplnění byla stanovena v souladu s § 183m odst. 1 obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. prosince 2013, na základě stavu majetku společnosti Impress a výhledu jejích výnosů a je doložena znaleckým posudkem č. 07-10-2010/242 (dále též „znalecký posudek č. 1“), vypracovaným BDO Appraisal services – Znalecký ústav, s. r. o., IČO 27599582 (dále též „znalecký ústav BDO“). Mimořádná valná hromada osvědčila, že hlavní akcionář potvrzením České spořitelny, a. s., ze dne 10. listopadu 2010 prokázal, že složil u této banky peněžní prostředky ve výši celkového protiplnění. Dosavadním vlastníkům zaknihovaných účastnických cenných papírů vzniklo právo na zaplacení protiplnění zápisem vlastnického práva na majetkovém účtu v příslušné evidenci zaknihovaných cenných papírů. Mimořádná valná hromada určila lhůtu pro poskytnutí protiplnění v délce dvou měsíců od přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům na hlavního akcionáře a dále podrobnosti ohledně provedení výplaty protiplnění Českou spořitelna, a. s. Toto usnesení valné hromady bylo do obchodního rejstříku zapsáno dne 18. listopadu 2010 a zveřejněno v obchodním věstníku č. 47/2010 dne 24. listopadu 2010. Uplynutím jednoho měsíce od zveřejnění, tj. dne 24. prosince 2010, došlo k přechodu vlastnického práva k akciím společnosti z navrhovatele na hlavního akcionáře. Navrhovatel dále uvedl, že protiplnění určené hlavním akcionářem je podle něj zcela neadekvátní reálné hodnotě akcie, jelikož, aby byla cena protiplnění přiměřená a spravedlivá, musí být akcionáři za odnětí jeho investice poskytnuta plná náhrada. Dále navrhovatel označil vytykané vady znaleckého posudku pro určení výše protiplnění hlavním akcionářem, a to o cca 60 % podhodnocené Cash Flow; nesprávné užití velikostní přírážky (velikostní efekt se projevuje pouze u společností s tržní kapitalizací do cca 5 milionů USD, tedy cca 100 milionů Kč); i pokud by se použila, výše 3,99 % je zcela mimo realitu, přípustná je v daném případě maximálně cca 1,62 %; nerozdělení kvantifikace přírážky za „specifické riziko závislosti na skupině“ a „omezenou obchodovatelnost“; samotná tato přírážka ve výši 4 % je nepřipustná (omezená obchodovatelnost není důvodem pro přírážku), a dále má společnost oproti jiným podnikům naopak zajištěn stabilní odbyt svých výrobků (tedy zcela opačný efekt), proto přírážka za údajnou závislost na skupině je nepřipustná; přírážka za údajné kurzové riziko je nepřipustná (společnost provádí obchody v eurech); riziková prémie České republiky je nesprávně určena (není zohledněno, že tato riziková prémie se skládá z akciového

i dluhopisového trhu v poměru 2:1) výsledná hodnota rizikové prémie České republiky má tak být cca třetinová; bezriziková sazba (podle tabulky České národní banky je výnos předmětného dluhopisu do doby splatnosti 3,86 % a ne znaleckým ústavem uváděných 5,28 %). Nicméně tyto vytykané vady posudku použitého pro vytěsnění a vypracovaného na zakázku hlavního akcionáře jsou podle navrhovatele zcela podružné, jelikož je zřejmé, že hodnota jedné akcie společnosti k datu přechodu vlastnického práva (24. prosince 2010) činila cca 1 819 Kč, a to z důvodu ocenění společnosti dokonce shodným znaleckým ústavem (BDO), a to ke dni 31. prosince 2010, na částku 1 649 154 000 Kč (poděleno na jednu akcii činí hodnota jedné akcie o nominální hodnotě 1 000 Kč právě částku 1 819 Kč). Podle navrhovatele v mezidobí jednoho týdne od Vánoc do Silvestra nedošlo k žádné zásadní změně hodnoty společnosti.

2. Navrhovatel původně označil jako účastníka pouze hlavního akcionáře, soud však usnesením ze dne 22. července 2013, č. j. 35 Cm 26/2013-68, přibral ve smyslu § 94 odst. 3 ve spojení s § 200e občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) do řízení i společnost (o jejíchž právech se v řízení jednalo), jejíž právní předchůdkyně (Impress, a. s.) byl navrhovatel akcionářem, tedy druhého účastníka Ardagh Metal Packaging Czech Republic, s. r. o., IČO 29296803 (dále též „druhý účastník“).
3. První a druhý účastník (dále též společně jen „účastníci“) potvrdili skutkový stav uvedený navrhovatelem, a to ohledně počtu akcií hlavního akcionáře a průběhu valné hromady společnosti Impress, konané dne 12. listopadu 2010. Dále uvedl, že ke dni 7. prosince 2015 došlo k akvizici skupiny Impress ze strany skupiny Ardagh, který nebyl veřejně znám a znalecký ústav BDO, Impress i její minoritní akcionáři se o ní mohli dozvědět až po 7. prosinci 2015. Na jaře roku 2011 bylo v rámci skupiny Ardagh rozhodnuto o fúzi společnosti skupiny Ardagh v České republice. Společnost Impress, a. s. (v té době již Ardagh Metal Packaging Czech, a. s.), proto zanikla v důsledku fúze splynutím se společností Ardagh Czech Republic, s. r. o., IČO 29048125, a společností Ardagh Metal Packaging Znojmo, a. s., IČO 46347054, se vznikem nástupnické společnosti Ardagh Metal Packaging Czech Republic, s. r. o. (druhý účastník). Jako rozhodný den fúze byl stanoven 1. leden 2011 a fúze nabyla účinnosti dne 1. prosince 2011. Pro účely této fúze bylo oceněno jmění zanikající společnosti Impress, a. s., pro které byl dne 20. června 2011 znaleckým ústavem BDO vypracován znalecký posudek č. 20-06-2011/114 (dále též „znalecký posudek č. 2“) s datem ocenění 31. prosince 2010. První účastník (původně Impress Metal Packaging Strojbal, B. V.) byl rozhodnutím jediného akcionáře dne 15. dubna 2011 přejmenován na Ardagh Metal Packaging Strojbal, B. V. Ten se dne 30. prosince 2011 jako zanikající společnost zúčastnil fúze sloučením se společností Ardagh Dutchco 2, B. V., jako nástupnickou společností. V důsledku této fúze Ardagh Metal Packaging Strojbal, B. V., zanikl s právním nástupcem, tzn. veškerá práva a povinnosti přešla na nástupnickou společnost Ardagh Dutchco 2, B. V. Tato společnost se dne 24. prosince 2013 jako zanikající společnost zúčastnila fúze se společností Ardagh MP Group Netherlands, B. V., jako nástupnickou společností. V důsledku této fúze společnost Ardagh Dutchco 2, B. V., zanikla s právním nástupcem, tzn. veškerá její práva a povinnosti přešla na nástupnickou společnost Ardagh MP Group Netherlands, B. V. (prvního účastníka). Společnost Impress Metal Packaging Strojbal, B. V., zanikla s právním nástupcem Ardagh MP Group Netherlands, B. V., proto tato společnost navrhla, aby soud rozhodl o procesním nástupnictví ve smyslu § 107 o. s. ř. (to soud učinil usnesením ze dne 5. října 2015, č. j. 35 Cm 26/2013-166). Dále účastníci namítali, že druhý účastník není v tomto řízení pasivně legitimován s tím, že předmětem řízení nejsou žádná jeho práva či povinnosti a není tedy důvod, aby byl účastníkem řízení. Dále k argumentaci navrhovatele účastníci uvedli, a to ohledně o cca 60 % podhodnoceného Cash Flow, že není zřejmé, z jakého důvodu má být Cash Flow podhodnocené. Způsob jeho výpočtu je uveden ve znaleckém posudku č. 1, kde se jeho výpočtu znalecký ústav BDO podrobně věnoval, a to jak pomocí analýzy minulých výsledků hospodaření společnosti, tak z hlediska jeho budoucího vývoje. Ohledně argumentu navrhovatele – nesprávného užití velikostní přírážky – účastníci

vedli, že s těmito tvrzeními nesouhlasí, když nebyla navrhovatelem odůvodněna ani ničím podložena. Účastníci je tedy považovali za značně účelové. Uvedli, že podle odborných studií dosahuje tržní kapitalizace nejmenších společností řádů několik set milionů dolarů. V tomto konkrétním případě byla hraniční hodnotou částka 214,111 milionů USD, tedy cca 4,195 miliard Kč, velikostní přírážka ve výši 3,99 % je proto podle účastníků plně odpovídající. Ohledně argumentu navrhovatele – nerozdělení kvantifikace přírážky za „specifické riziko závislosti naskupině“ a „omezenou obchodovatelnost“ – účastníci uvedli, že není zřejmé, jak navrhovatel ke svým závěrům dospěl. Přírážkou, resp. diskontem za omezenou obchodovatelnost a jejím stanovením se zabývá značná část odborné veřejnosti v oboru oceňování, jakož i odborná literatura. Přírážkou za závislost na skupině znalecký ústav BDO zohlednil skutečnost, že ve srovnání např. s jinými společnostmi v České republice, i když jsou součástí nadnárodní skupiny firem a jako takové uspokojují zakázky pouze na úrovni požadavku koncernu, jsou stále samostatnými jednotkami, které vedou vlastní obchodní a marketingové oddělení. Společnost alespoň takovou samostatnost nevykazuje. Přírážka v případě společnosti měla zohlednit tu situaci, že společnost výše zmiňovaná oddělení neprovozuje a má spíše charakter závodu. Komentáři o nepřipustnosti přírážky za kurzové riziko účastníci zcela nerozuměli a považovali je za zcela ekonomicky nelogický, když společnost ke dni 31. srpna 2010 generovala významnou kurzovou ztrátu ve výši cca 21 milionů Kč. Ohledně argumentu navrhovatele – nesprávné určení rizikové prémie České republiky – účastníci uvedli, že z vyjádření navrhovatele není zřejmé, jakou ekonomickou úvahovou linku používá a jakými zdroji ji může podložit. Způsob a zdůvodnění výpočtu účastníků obsahuje znalecký posudek č. 1 (strana 92 až 93), když s tvrzením navrhovatele účastníci o výsledné hodnotě zcela nesouhlasili. Ohledně argumentu navrhovatele – bezriziková sazba – účastníci uvedli, že nesouhlasí se způsobem stanovení uvedeným navrhovatelem, když způsob a zdůvodnění výpočtu účastníků obsahuje znalecký posudek č. 1 (strana 92). Účastníci uzavřeli, že posudek č. 1 byl znaleckým ústavem BDO vypracován zcela správně, s přihlédnutím k tehdy známým okolnostem, a ocenění v něm uvedené je proto přiměřené. K argumentu navrhovatele ohledně kolize znaleckých posudků účastníci uvedli, že nesouhlasí s tvrzením navrhovatele, že přiměřenost protiplnění má být poměřována k datu přechodu vlastnického práva vytěsňených akcií z minoritních akcionářů na hlavního akcionáře (tj. 24. prosince 2010). Datum, ke kterému by přiměřenost měla být posuzována, obchodní zákoník (ve znění účinném do 31. prosince 2013) výslovně nestanovil. Účastníci jsou přesvědčeni, že datem pro toto poměření je datum konání valné hromady, která o vytěsnění rozhodla, neboť toto rozhodnutí je titulem pro přechod akcií. Při aplikaci pozdějšího data by hlavní akcionář nesl riziko zvýšení hodnoty akcií po dni konání valné hromady, aniž by měl právo požadovat snížení vypořádání při poklesu hodnoty akcií. Takto nespravedlivé uspořádání vztahů zákonodárce jistě nezamýšlel. Účastníci rovněž nesouhlasili s tím, že by výše protiplnění za akcie v rámci vytěsnění měla být jakkoliv odvozována ze znaleckého posudku č. 2, který byl vypracován později, pro zcela jiný proces a za jiné vlastnické struktury. Srovnání obou znaleckých posudků (tj. znaleckého posudku č. 1 a č. 2) není v daném případě správné a pro toto řízení relevantní, protože byly zpracovány pro jiný účel, v jiné době a v jiných podmínkách. Znalecký posudek č. 1 se týkal ocenění společnosti Impress, a. s. (resp. jejích akcií), která byla součástí skupiny Impress, v rámci které byla tato společnost začleněna tak, že spřízněné osoby byly jak jejím dodavatelem, tak většinovým odběratelem. V důsledku toho měla společnost Impress, a. s., omezenou možnost generovat zisk. Toto omezení mělo logicky dopad i na hodnotu ocenění společnosti Impress i jejích akcií. Poté, co byla prodána skupina Impress (včetně společnosti Impress) skupině Ardagh, došlo k zásadní změně postavení společnosti Impress v rámci této nové skupiny. Tato změna se odrazila i ve vypracování nového finančního a business plánu společnosti Impress počítajícího s použitím synergií, ke kterým mělo v rámci skupiny Ardagh dojít, což se promítlo i do hodnoty ocenění této společnosti pro účely fúze. Hodnota společnosti Impress se proto v rámci skupiny Ardagh skutečně razantně změnila, když nový vlastník přišel s úplně jinými vizemi a plány rozvoje společnosti. Ocenění v rámci znaleckého posudku č. 2 pak logicky a zcela správně vycházelo

právě z těchto změn souvisejících se změnou vlastnické struktury. Neexistuje však důvod, proč by se měli vytěsnění akcionáři podílet na tomto nárůstu hodnoty společnosti po jejím nabytí novým vlastníkem. K vytěsnění těchto akcionářů totiž došlo původním vlastníkem, tj. v rámci struktury skupiny Impress. Vytěsnění akcionáři proto nemohou čerpat jakékoliv výhody vyplývající z následné změny skupiny vlastníka. Vytěsnění minoritních akcionářů byla přitom podstatná podmínka pro rozhodnutí skupiny Ardagh ohledně akvizice. Pokud by k vytěsnění nedošlo, je možné, že by nedošlo ani k této akvizici. Dále účastníci uvedli, že po podání návrhu proběhla mezi navrhovatelem a prvním účastníkem mimosoudní jednání o možném narovnání sporu. V rámci těchto jednání navrhovatel informoval prvního účastníka o skutečné motivaci a důvodech, pro které je vedeno toto řízení. Primární motivací navrhovatele rozhodně není ochrana práv navrhovatele či ostatních bývalých minoritních akcionářů společnosti Impress. Ostatně, i pokud by navrhovatel v řízení v plném rozsahu uspěl, získal by „pouhých“ 17 208 Kč (18 ks akcií x maximální rozdíl v ocenění obou posudku, tj. 956 Kč). Navrhovatel však zamýšlí využít § 183k odst. 3 obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. prosince 2013, které by v případě jeho úspěchu dávalo možnost dovolat se vyplacení případného navýšeného protiplnění i ostatním vytěsněným akcionářům, a to k vlastnímu prospěchu. Navrhovatel za tím účelem vytvořil právnickou osobu Ochranné Sdružení Akcionářů Impres, IČO 22881590 (dále též „sdružení akcionářů“). Navrhovatel skrze toto sdružení oslovuje (hodlá oslovit) ostatní vytěsněné akcionáře společnosti Impress a nabízet jim své služby spočívající v tzv. úkonech vedoucích ke zhodnocení jejich původního vlastnictví akcií této společnosti, a to na základě uzavření smlouvy o finančním poradenství mezi sdružením akcionářů a příslušným bývalým akcionářem (klientem). Podle smlouvy se klient zavazuje za toto poradenství zaplatit sdružení akcionářů odměnu ve výši 30 % z částky, kterou sdružení pro příslušného klienta získá (tzn., že základnou pro stanovení odměny by byla částka případného navýšení protiplnění stanovená soudem). Motivace pro uzavření smlouvy pro bývalé minoritní akcionáře je silná, protože žádný z nich návrh na přezkum výše protiplnění nepodal a bez spolupráce s navrhovatelem a jeho účasti v tomto řízení již proto nemá kvůli promlčení právo domáhat se vůči prvnímu účastníkovi přezkumu výše protiplnění. V případě, že by soud zcela vyhověl návrhu navrhovatele a stanovil, že přiměřená výše protiplnění činila 1 819 Kč za akcii (tj. o 956 Kč výše, než kolik bylo zapláceno), a zároveň by všichni vytěsnění akcionáři uzavřeli se sdružením akcionářů smlouvu, byl by příjem sdružení akcionářů (tj. navrhovatele) z takové činnosti 23 761 380 Kč. Vyplacení právě této částky si také navrhovatel stanovil jako podmínku toho, že proti prvnímu účastníkovi vezme svůj návrh zpět, což sdělil prvnímu účastníkovi v nepodepsaném dopise, který doručil do sídla jeho zástupce v srpnu 2015. Navrhovatel podáním návrhu tedy nesleduje ochranu svých vlastních práv či práv ostatních minoritních akcionářů. Vnímá ji jako prostředek pro maximalizaci vlastního zisku prostřednictvím sdružení akcionářů a svého druhu podnikatelskou aktivitu, jejímž cílem je vyvinout tlak na prvního účastníka a přimět ji případně vyplatit navrhovateli tučnou částku v rámci případného mimosoudního narovnání. Pro tento závěr svědčí i to, že navrhovatel podal návrh nepřislušnému soudu, aby tak získal dostatek času na dojednání mimosoudního narovnání s prvním účastníkem, i to, že požádal soud, aby nemusel hradit náklady řízení, čímž by pro něj byl spor v podstatě bez jakýchkoliv rizik. Tento postup je podle účastníků typickým příkladem zneužití práva, jak bylo definováno v rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze dne 28. června 2000, sp. zn. 21 Cdo 992/99. Účastníci k tomu dále uvedli, že cílem a smyslem § 183m obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. prosince 2013, bylo umožnit minoritním akcionářům soudní přezkum přiměřenosti výše protiplnění poskytnutého většinovým akcionářem, tj. ochrana jejich práva před případným zkrácením ze strany většinového akcionáře. Cílem v žádném případě nebylo využívat uvedeného mechanismu k vlastní obchodní činnosti a generování zisku na úkor ostatních bývalých minoritních akcionářů. Z mimosoudních jednání navrhovatele a prvního účastníka je zjevné, že jediným skutečným cílem navrhovatele je dosáhnout zisku pro sdružení akcionářů a následně tento zisk převést z tohoto sdružení na svou osobu. Návrh navrhovatele směřující k ukončení řízení v případě, že by mu první účastník zaplatil

částku 23 766 542,40 Kč, když i v případě jeho plného úspěchu je jeho maximální zisk 17 208 Kč, je jednáním v rozporu s dobrými mravy a snahou o přímé poškození prvního účastníka v jeho majetkové sféře. Kombinace zneužití tohoto řízení, snahy obohatit se díky činnosti sdružení akcionářů a nabízení ukončení řízení při zaplacení nemravné částky kompenzace představuje podle účastníků šikanózní výkon práva s cílem poškodit prvního účastníka a obstatat sobě nepřiměřený prospěch. Takové jednání navrhovatele musí být ve smyslu rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze dne 7. září 2004, sp. zn. 22 Cdo 1567/2004, shledáno jednáním v rozporu s dobrými mravy. Na základě uvedeného je postup navrhovatele podle účastníků zneužitím práva, stanoveného v § 183k odst. 1 obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. prosince 2013, a to ve smyslu § 8 občanského zákoníku, který je aplikovatelný na jednání navrhovatele na základě § 3030 občanského zákoníku, nepožívá proto právní ochrany a její poskytnutí soudem by bylo v rozporu s § 8 občanského zákoníku a § 2 o. s. ř.

4. Soud provedl ve věci dokazování, provedené důkazy zhodnotil jednotlivě i ve vzájemné souvislosti a dospěl k následujícím skutkovým zjištěním:
5. Z výpisu z Fio banky, a. s., ze dne 30. září 2015 soud zjistil, že navrhovatel byl vlastníkem 18 akcií společnosti (původně) Impres, a. s., a to do 27. prosince 2010.
6. Z výpisu z veřejné části živnostenského rejstříku ke dni 29. března 2016 soud zjistil, že navrhovatel je již od [redacted] podnikatelem s IČO [redacted], a to mj. s předmětem podnikání „výroba, obchod a služby“, od 4. listopadu 2009 mj. s oborem činnosti „poradenská a konzultační činnost, zpracování odborných studií a posudků“ a „služby v oblasti administrativní správy a služby organizačně hospodářské povahy“. Z výpisů z internetu ke dni 29. března 2016 ([www.\[redacted\].cz](http://www.[redacted].cz); [www.\[redacted\].cz](http://www.[redacted].cz); [www.\[redacted\].eu](http://www.[redacted].eu); [www.\[redacted\].cz](http://www.[redacted].cz); [http://\[redacted\]](http://[redacted])) soud zjistil, že navrhovatel nabízí na internetu služby mj. poradenství v oblasti cenných papírů, určení tržní hodnoty a odkup akcií, obchodování s cennými papíry.
7. Z překladů (business) článků předložených navrhovatelem soud zjistil, že již ke konci září 2010 bylo známo, že dojde k vlastnickým změnám ze skupiny Impres na skupinu Ardagh; k tomu překlady z anglicky psaných článků ze dne 25. září 2010, 26. září 2010 a 27. září 2010. Z dalších překladů (business) článků předložených navrhovatelem soud zjistil, že již dne 7. prosince 2010 bylo známo, že skupina Ardagh dokončila akvizici skupiny Impres; k tomu překlady z anglicky psaných článků ze dne 7. prosince 2010, 8. prosince 2010 a 9. prosince 2010.
8. Ze znaleckého posudku znaleckého ústavu BDO ze dne 7. října 2010, č. 07-10-2010/242, vyjádření znaleckého ústavu BDO ze dne 14. ledna 2016 a vyjádření zástupkyně znaleckého ústavu BDO [redacted] B. [redacted] H. [redacted] (při jednání soudu dne 12. února 2016) soud zjistil, že znalecký posudek (č. 1) byl vypracován za účelem ocenění jedné akcie na jméno jmenovité hodnoty 1 000 Kč společnosti Impres, a. s., pro účely doložení přiměřenosti protiplnění při realizaci práva výkupu podle § 183i až § 183m obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. prosince 2013, na zadání hlavního akcionáře (prvního účastníka) s tím, že znalecký ústav stanovil hodnotu jednoho kusu kmenové akcie na jméno ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč společnosti k datu ocenění 31. srpna 2010 ve výši 863 Kč. Ze znaleckého posudku znaleckého ústavu BDO ze dne 20. června 2011, č. 20-06-2011-114, soud zjistil, že znalecký posudek (č. 2) byl vypracován za účelem ocenění jmění společnosti Ardagh Metal Packaging Czech, a. s., v souvislosti se zamýšlenou fúzí splynutím s Ardagh Czech Republic, s. r. o., a Ardagh Metal Packaging Znojmo, a. s., s tím, že znalecký ústav stanovil hodnotu jmění Ardagh Metal Packaging Czech, a. s., k datu ocenění 31. prosince 2010 ve výši 1 649 154 000 Kč. Ve shora uvedených vyjádřeních se znalecký ústav BDO vyjadřoval zejména k námitkám a otázkám navrhovatele.
9. Z návrhu na registraci občanského sdružení – Ochranného Sdružení Akcionářů Impres ze dne 28. června 2011 a sdělení odboru všeobecné správy, oddělení sdružování Ministerstva vnitra České republiky ze dne 22. července 2011, č. j. MV-77033-2/VS-2011, soud zjistil, že sdružení

akcionářů bylo registrováno a bylo mu přiděleno identifikační číslo, zmocněncem přípravného výboru oprávněným jednat jeho jménem byl navrhovatel. Z návrhu smlouvy o finančním poradenství, která měla být uzavírána mezi klientem a Ochranným Sdružením Akcionářů Impress, IČO 22881590, sídlem Přemyslova 352/20, 278 01 Kralupy nad Vltavou, soud zjistil, že sdružení akcionářů mělo klientovi poskytovat poradenství a činit potřebné úkony vedoucí ke zhodnocení původního vlastnictví akcií klienta, a to ve větší výši, než činila hodnota protiplnění určená hlavním akcionářem, za což se klient měl zavázat poskytnout sdružení akcionářů odměnu, a to 30 % z částky, o kterou dosažená finanční hodnota přesáhne hodnotu určenou hlavním akcionářem jako protiplnění v procesu podle § 183i obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. prosince 2013, podle počtu akcií klienta. Z nedatovaného dopisu navrhovatele (nepodepsaného) soud zjistil, že navrhovatel nabídl prvnímu účastníkovi, že by byl ochoten vzdát se své podnikatelské činnosti za vyplacení částky 23 700 248 Kč. Uvedl, že jeho odměna podle smlouvy o finančním poradenství by činila 30 % ze soudem přiznané částky za jednu akcii, tzn., že z rozdílu mezi cenou vyplacenou minoritním akcionářům (863 Kč) a podle navrhovatele přiměřenou cenou protiplnění (1 819 Kč) ve výši 956 Kč (pozn. soudu: $1.819-863=956$), tzn. částku 286 Kč (pozn. soudu: $956/100*30=286$). Částka 23 700 248 Kč odpovídá celkové odměně, kterou by navrhovatel obdržel od klientů (ostatních minoritních akcionářů) z celkového počtu 82 868 ks akcií (pozn. soudu: $286*82.868=23.700.248$).

10. Ve znaleckém posudku znaleckého ústavu Moore Stephens ZNALEX, s. r. o. (v době vypracování posudku ZNALEX, s. r. o.), ze dne 6. března 2017, č. 829/21/2017, a dodatku ze dne 3. dubna 2017 (dále též „znalecký posudek ZNALEX“) je uvedeno, že znalecký posudek č. 1 nedokládá přiměřenost protiplnění s tím, že tuto lze doložit ze znaleckého posudku č. 2, a to k datu 24. prosince 2010. Znalecký posudek ZNALEX byl zpracován na zadání navrhovatele, obsahoval znaleckou doložku ve smyslu § 127a o. s. ř.
11. Z vyjádření znaleckého ústavu BDO ze dne 8. května 2017 soud zjistil, že ve znaleckém posudku ZNALEX nejsou provedena žádná vlastní šetření ani nová zjištění, pouze bez dalšího zpochybňuje závěry znaleckého posudku č. 1.
12. Ze znaleckého posudku znaleckého ústavu PRAGUE ACCOUNTING SERVICES, s. r. o. (dále též „znalecký ústav PAS“), ze dne 7. září 2017, č. A 163/2017, soud zjistil, že tento znalecký posudek (dále též „znalecký posudek PAS“) byl vypracován za účelem stanovení hodnoty kmenové akcie na jméno, ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč společnosti Impress, a. s., pro účely doložení přiměřenosti protiplnění při realizaci práva výkupu podle § 183i až § 183m obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. prosince 2013, ke dni 31. srpna 2010 na základě skutečností uvedených ve znaleckém posudku č. 1 a znaleckém posudku ZNALEX, a dále za účelem vysvětlení případného rozdílu výsledku ocenění v případných rozporech znaleckých posudků PAS a ZNALEX s identifikací chyb/nehodného postupu, které případný rozdíl výsledku vyvolaly. Znalecký posudek PAS byl zpracován na zadání hlavního akcionáře (prvního účastníka), obsahoval znaleckou doložku ve smyslu § 127a o. s. ř. Znalecký ústav PAS uzavřel, že znalecký posudek č. 2 obsahuje skutečnosti, pro které nemůže být využit jako podklad pro ocenění hodnoty společnosti Impress, a. s., a to k jakémukoli datu. Znalecký ústav PAS kromě toho dospěl k závěru, že hodnota jednoho kusu kmenové akcie na jméno ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč společnosti Impress, a. s., na základě skutečností uvedených ve znaleckém posudku ZNALEX ani jeho doplnění nemůže být stanovena. Znalecký ústav PAS stanovil hodnotu jednoho kusu kmenové akcie na jméno ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč společnosti Impress, a. s., pro účely doložení přiměřenosti protiplnění při realizaci práva výkupu ke dni 31. srpna 2010 ve výši 1 032 Kč. Z vyjádření znaleckého ústavu PAS ze dne 8. ledna 2018 a 26. března 2018 soud zjistil, že znalecký ústav trval na závěrech znaleckého posudku PAS (i ohledně použitých metod) s tím, že jeho závěry jsou nezávislé a objektivní, když se vyjádřil i k námitkám navrhovatele, které odmítl jako nesprávná, nelogická a nepravdivá.

13. Soud ve smyslu § 120 odst. 1 o. s. ř. neprovedl důkazy navržené návrhovatelem (znalecký posudek znaleckého ústavu APELEN Valuation, s. r. o. /nyní a. s./, ze dne 13. září 2013, č. 137-34/2013; části znaleckých posudků znaleckého ústavu PAS ze dne 25. dubna 2016, č. A 134/2016, ze dne 16. listopadu 2016, č. A 196/2016, ze dne 9. ledna 2017, č. A 102/2017, ze dne 21. dubna 2017, č. A 116/2017, ze dne 24. května 2017, č. A 122/2017, ze dne 21. července 2017, č. A 131/2017, a ze dne 24. listopadu 2017, č. A 185/2017), a to pro jejich nadbytečnost, když skutkový stav potřebný pro rozhodnutí soudu byl již dostatečně zjištěn, navíc návrhovatelem předložené důkazy byly vypracovány pro jiná soudní řízení.
14. Z ostatních provedených důkazů (výroční zpráva Impress, a. s., za rok 2009; znalecký posudek na stanovení hodnoty akcií UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., vypracovaný znaleckým ústavem BDO dne 13. listopadu 2014 pod č. 13-11-2014/194; sbírka listin Ardagh Metal Packaging Znojmo, a. s., vedená Krajským soudem v Brně pod sp. zn. B 756; konsolidovaná roční zpráva RMS Mezzanine, a. s., za rok 2010; zápis z řádné valné hromady Iveco Czech Republic, a. s., konané dne 16. března 2015; zápis z mimořádné valné hromady RMS Mezzanine, a. s., ze dne 10. listopadu 2010) již soud nezjistil žádné podstatné skutečnosti pro skutkové a právní závěry v projednávané věci.
15. Po právní stránce soud posoudil projednávanou věc následovně:
16. Podle § 200e o. s. ř. *(ve znění účinném do 31. prosince 2013)* je pro řízení ve věcech uvedených v § 9 odst. 3 písm. b), d) až g) a w) příslušný krajský soud, u něhož je obchodní společnost, družstvo nebo jiná právnická osoba zapsána v obchodním rejstříku, v rejstříku obecně prospěšných společností nebo v nadačním rejstříku. Jde-li o osobu, která se do těchto rejstříků nezapisuje, je příslušný krajský soud, který rozhoduje v obchodních věcech, v jehož obvodu má tato osoba svůj obecný soud. Nestanoví-li zákon, že se řízení uvedená v odstavci 1 zabývají jen na návrh, lze je zahájit i bez návrhu. Účastenství ve věcech uvedených v odstavci 1 se řídí ustanovením § 94 odst. 1 větu první. Rozhoduje se usnesením. Ve věci lze rozhodnout bez nařízení jednání jen ve věcech uvedených v § 9 odst. 3 písm. b), d) až f) a w) a jen tehdy, jestliže se neprovádí dokazování. V řízení o neplatnosti usnesení valné hromady obchodní společnosti nebo členské schůze družstva rozhodne soud o tom, že dotčené usnesení valné hromady nebo členské schůze je nicotné, i bez návrhu.
17. Podle § 183i obchodního zákoníku, *ve znění účinném do 31. prosince 2013*, osoba, která vlastní ve společnosti účastnické cenné papíry, a) jejichž souborná jmenovitá hodnota činí alespoň 90 % základního kapitálu společnosti, s níž jsou spojena hlasovací práva, a b) s nimiž je spojen alespoň 90% podíl na hlasovacích právech ve společnosti (dále jen „hlavní akcionář“), je oprávněna požadovat, aby představenstvo svolalo valnou hromadu, která rozhodne o přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů společnosti na její osobu. K přijetí usnesení valné hromady je potřebný souhlas alespoň devíti desetin hlasů všech vlastníků účastnických cenných papírů, přičemž vlastníci prioritních akcií a hlavní akcionář mají vždy právo hlasovat. O rozhodnutí valné hromady se pořizuje notářský zápis, jehož přílohou je znalecký posudek o výši protiplnění v penězích nebo jiné zdůvodnění výše protiplnění. Usnesení valné hromady obsahuje také určení hlavního akcionáře, a výši protiplnění určenou podle § 183j odst. 6 a lhůtu pro poskytnutí protiplnění. Pro účely stanovení podílu podle odstavce 1 se vlastní účastnické cenné papíry v majetku společnosti rozdělí mezi vlastníky účastnických cenných papírů v poměru jmenovitých hodnot jejich účastnických cenných papírů. Hlavní akcionář je povinen předat obchodníkovi s cennými papíry, bance nebo spořitelnímu a úvěrnímu družstvu před konáním valné hromady peněžní prostředky ve výši potřebné k výplatě protiplnění a společnosti doložit tuto skutečnost. Výplatu protiplnění provádí banka, spořitelní a úvěrní družstvo nebo obchodník s cennými papíry.
18. Podle § 183j obchodního zákoníku, *ve znění účinném do 31. prosince 2013*, svolá představenstvo valnou hromadu do 15 dnů ode dne doručení žádosti podle § 183i odst. 1 společnosti. Pozvánka na valnou hromadu nebo oznámení o jejím konání musí obsahovat také rozhodné informace o určení výše protiplnění, případně závěry znaleckého posudku, je-li vyžadován, výzvu zástavním věřitelům, aby společnosti sdělili existenci zástavního práva k účastnickým cenným papírům vydaným společností, a vyjádření představenstva k tomu, zda považuje výši protiplnění určenou podle odstavce 6 za přiměřenou. Určení hlavního akcionáře, zdůvodnění výše protiplnění, znalecký posudek podle odstavce 6, rozhodnutí České národní banky podle § 183n odst. 1, vyžaduje-li se,

zpřístupní společnost ve svém sídle k nahlédnutí každému vlastníkovi účastnického cenného papíru; § 184a odst. 6 věta druhá a třetí se použije obdobně. Společnost, jejíž účastnické cenné papíry jsou přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu nebo zahraničním trhu obdobně regulovanému trhu, současně uveřejní informace o postupu podle § 183i odst. 1 způsobem umožňujícím dálkový přístup. Návrh usnesení valné hromady nesmí v určení výše protiplnění určovat částku nižší, než kolik určuje znalecký posudek nebo zdůvodnění výše protiplnění, není-li podle zákona znalecký posudek vyžadován. Vlastníci zastavených účastnických cenných papírů společnosti bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděli o svolání valné hromady, sdělí společnosti skutečnost zastavení a osobu zástavního věřitele; upozornění na tuto povinnost se uvede v pozvánce na valnou hromadu nebo v oznámení o jejím konání. Společně se žádostí podle § 183i odst. 1 doručí hlavní akcionář společnosti zdůvodnění určení výše protiplnění, znalecký posudek, vyžaduje-li se, a rozhodnutí České národní banky podle § 183n odst. 1; hlavní akcionář nese náklady na pořízení a doručení těchto listin.

19. *Podle § 183k obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. prosince 2013, vlastníci účastnických cenných papírů mohou od okamžiku obdržení pozvánky na valnou hromadu, případně od okamžiku oznámení jejího konání požádat soud o přezkoumání přiměřenosti protiplnění; není-li toto právo využito do měsíce ode dne zveřejnění zápisu usnesení valné hromady podle § 183l do obchodního rejstříku, zaniká. V případě, že vlastník účastnického cenného papíru nevyužije právo podle odstavce 1, nemůže se nepřiměřenosti protiplnění již dovolávat. Soudní rozhodnutí, kterým bylo přiznáno právo na jinou vyšší protiplnění, je pro hlavního akcionáře a pro společnost závažné co do základu přiznaného práva i vůči ostatním vlastníkům účastnických cenných papírů. Promlčecí doba začíná běžet ode dne právní moci rozhodnutí, a to vůči všem oprávněným osobám bez ohledu na to, zda byly účastníky řízení. Určení nepřiměřenosti výše protiplnění nezpůsobuje neplatnost usnesení valné hromady podle § 183i odst. 1. Návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady podle § 131 nelze zakládat na nepřiměřenosti výše protiplnění.*
20. *Podle § 183m obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. prosince 2013, oprávněné osoby mají právo na protiplnění v penězích, jehož výši určí hlavní akcionář; hlavní akcionář doloží přiměřenost protiplnění znaleckým posudkem, vyžaduje-li se, který nesmí být starší než 3 měsíce ke dni doručení žádosti podle § 183i odst. 1. Dosavadním vlastníkům zaknihovaných účastnických cenných papírů vzniká právo na zaplacení protiplnění zápisem vlastnického práva na majetkovém účtu v příslušné evidenci cenných papírů a vlastníkům listinných účastnických cenných papírů jejich předáním společnosti podle § 183l odst. 5 a 6 a úroku ve výši obvyklých úroků podle § 502 ode dne, kdy došlo k přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům menšinových akcionářů společnosti na hlavního akcionáře. Obchodník s cennými papíry, banka nebo spořitelna a úvěrní družstvo poskytne oprávněným osobám protiplnění bez zbytečného odkladu po splnění podmínek podle odstavce 2. Obchodník s cennými papíry, banka nebo spořitelna a úvěrní družstvo poskytne protiplnění tomu, kdo byl vlastníkem účastnických cenných papírů společnosti k okamžiku přechodu vlastnického práva podle § 183l odst. 3 (dále jen „původní vlastník“); jestliže je však prokázán vznik zástavního práva k těmto cenným papírům, poskytne se zástavnímu věřiteli; to neplatí, prokáže-li původní vlastník, že zástavní právo ještě před přechodem vlastnického práva podle § 183l odst. 3 zaniklo.*
21. *Soud posuzoval předmětnou věc podle hmotněprávní úpravy účinné do 31. prosince 2013, neboť k procesu vytěsnění minoritních akcionářů došlo ještě za účinnosti obchodního zákoníku (§ 183i a násl. obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. prosince 2013), jakož i podle procesněprávní úpravy účinné do 31. prosince 2013 (§ 200e o. s. ř., podle kterého se v řízení rozhoduje usnesením, nikoliv rozsudkem).*
22. *Soud se nejprve zabýval pasivní legitimací druhého účastníka, kterého přibral usnesením ze dne 22. července 2013, č. j. 35 Cm 26/2013-68, ve smyslu § 94 odst. 3 ve spojení s § 200e o. s. ř. (ve znění účinném do 31. prosince 2013) do řízení, neboť se v řízení jednalo o jeho právech (druhý účastník je právním nástupcem společnosti, jejímž byl navrhovatel akcionářem). Soud v tomto odkazuje na řízení vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 42 Cm 100/2009, ve kterém obdobně aktuálně (!) rozhodoval Nejvyšší soud České republiky usnesením ze dne 21. února 2018, č. j. 29 Cdo 2551/2016-578, a v němž odkazoval na ustálenou judikaturu Nejvyššího soudu, ze které „...se podává, že řízení o přezkoumání přiměřenosti protiplnění za nucený výkup účastnických cenných papírů podle § 183i a násl. obch. zák. (pozn. soudu: obchodního zákoníku,*

ve znění účinném do 31. prosince 2013), je "sporem" mezi vlastníkem cenných papírů (akcií), hlavním akcionářem a akciovou společností. Jde o "spor" týkající se vnitřních poměrů obchodní společnosti, vymezený (od 1. dubna 2008 výslovně) v § 9 odst. 3 písm. g) o. s. ř., tedy o řízení vypočtené v § 200e o. s. ř., v němž se účastnění řídí § 94 odst. 1 o. s. ř....“... „Tím, že je rozhodnutí v řízení podle § 185k obch. zák. závazné i pro společnost (co do základu přiznaného práva i vůči ostatním vlastníkům účastnických cenných papírů), dochází k tomu, že – cum grano salis – je soudním rozhodnutím nabazena částka, určená usnesením valné hromady jako protiplnění, (správnou) částkou, odpovídající zákonnému požadavku přiměřenosti.“. Z těchto závěrů má soud za to, že vzhledem k tomu, že předmětem řízení je přezkoumání přiměřenosti protiplnění ve smyslu § 183i a násl. obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. prosince 2013, jsou tyto argumenty Nejvyššího soudu pádné a použitelné i pro toto řízení. Soud tedy uzavřel, že usnesení, kterým přibral druhého účastníka do tohoto řízení, bylo zcela v pořádku, neboť druhý účastník je jako právní nástupce společnosti, jejímž byl navrhovatel akcionářem, v tomto řízení pasivně legitimován. Námitku účastníků tedy soud považuje za bezpředmětnou.

23. Mezi účastníky nebylo sporné, že došlo k řádnému procesu svolání mimořádné valné hromady společnosti (právní předchůdkyně druhého účastníka) na 12. listopadu 2010, a to za účelem rozhodnutí ve smyslu § 183i a násl. obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. prosince 2013. Na této mimořádné valné hromadě bylo rozhodnuto o přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů společnosti na hlavního akcionáře, a to za protiplnění, které činilo částku 863 Kč za jednu nekótovanou kmenovou akcií v zaknihované podobě ve formě na jméno o jmenovité hodnotě 1 000 Kč. Tato výše protiplnění určená hlavním akcionářem byla doložena znaleckým posudkem č. 1 (podrobnosti uvedeny v odstavci 8. tohoto usnesení), když nebylo sporu o tom, že tento znalecký posudek splňoval podmínky uvedené v § 183m obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. prosince 2013.
24. V řízení bylo prokázáno, že navrhovatel je podnikatelem v oboru poradenství v oblasti cenných papírů, určení tržní hodnoty a odkupu akcií, obchodování s cennými papíry. Navrhovatel byl zmocněncem přípravného výboru Ochranného Sdružení Akcionářů Impress, který byl oprávněn jednat jménem sdružení akcionářů. Toto sdružení nabízelo uzavření smlouvy o finančním poradenství (bývalým) minoritním akcionářům společnosti, které by za odměnu (specifikovanou v odstavci 9. tohoto usnesení) poskytoval v souvislosti s tímto řízením poradenství a služby tak, aby došlo k navýšení protiplnění za prodej akcií společnosti hlavním akcionářem. Dále bylo prokázáno, že koncem září 2010 bylo v ekonomických (business) kruzích známo, že dojde k vlastnickým změnám ze skupiny Impress na skupinu Ardagh; 7. prosince 2010 bylo známo, že byla tato akvizice dokončena.
25. Soud vzal za prokázané, že znalecký posudek č. 2, jakož i znalecký posudek ZNALEX nelze pro posouzení přiměřenosti protiplnění v tomto řízení použít, neboť nebyly zpracovány pro účely stanovení přiměřenosti protiplnění ve smyslu § 183m obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. prosince 2013. Jako rozhodné znalecké posudky soud považuje znalecký posudek č. 1 ve znění znaleckého posudku PAS. Soud tedy přihlédl k těmto znaleckým posudkům, a zejména k závěrům znaleckého posudku PAS, který byl ve smyslu § 127a o. s. ř. vypracován pro toto řízení (na zadání účastníků) znaleckým ústavem PAS a který zohlednil a vyjádřil se i k ostatním znaleckým posudkům (znalecké posudky č. 1 i č. 2 znaleckého ústavu BDO, znalecký posudek ZNALEX), ohledně výše přiměřeného protiplnění, které znalecký ústav PAS stanovil na jednu akcií o nominální hodnotě 1 000 Kč ve výši 1 032 Kč, tedy vyšší oproti původně stanovené výši 863 Kč (znaleckým posudkem č. 1) o 169 Kč (1.032-863=169).
26. Soud má za to, že k odborným námitkám navrhovatele vůči znaleckému posudku č. 1 či znaleckému posudku PAS se již znalecké ústavy BDO i PAS dostatečně vyjádřily. Soud upozorňuje, že právě z důvodů uvedených v § 127 odst. 1 o. s. ř. (tedy závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí) byly k důkazu provedeny znalecké posudky, a to ať již ve formě důkazu listinou (§ 129 odst. 1 o. s. ř.) či ve formě znaleckého

posudku předloženého účastníkem řízení (§ 127a o. s. ř.). V řízení bylo využito i postupu podle § 127 odst. 2 o. s. ř., tedy znalecké ústavy byly soudem (i na návrhy účastníků řízení) požádány o vysvětlení. Z těchto důvodů, neboť má soud znalecké dokazování pro účely tohoto řízení a rozhodnutí ve věci za dostatečné (i ve smyslu § 120 odst. 2 o. s. ř., ve znění účinném do 31. prosince 2013), se soud nezabýval, ostatně se ani nemohl zabývat (vzhledem k § 127 odst. 1 o. s. ř.) odbornými otázkami, kvůli kterým byly právě předloženy a doplněny znalecké posudky znaleckých ústavů (zejména BDO a PAS).

27.K námitkám navrhovatele, kterými se snažil dovodit navýšení přiměřeného protiplnění za přechod vlastnického práva k akciím společnosti až na částku 1 819 Kč podle výpočtu na základě závěrů znaleckého posudku č. 2 (uvedených v odstavci 8. tohoto usnesení), vycházejícího z hodnoty jmění Ardagh Metal Packaging Czech, a. s., soud odkazuje na část dokumentu (str. 16) Komise pro cenné papíry „Znalecké posudky pro účely povinných nabídek převzetí a veřejných návrhů smluv o koupi účastnických cenných papírů (ZNAL)“ ze srpna 2004 (který je veřejně přístupný na internetu na webových stránkách České národní banky /www.cnb.cz/). V něm je (mj.) uvedeno: „*Účelem ustanovení týkajících se povinné nabídky převzetí a povinného veřejného návrhu smlouvy je ochránit menšinového akcionáře před důsledky uskutečnění rozhodnutí, učiněného nebo předpokládaného ovládající osobou. V souladu s tím nelze menšinovému akcionáři přiznat případné výhody, které plynou z vlivu ovládnutí společnosti, jejíž akcie jsou předmětem ocenění, nelze však také vyžadovat, aby se podílel na případném snížení hodnoty účastnických cenných papírů v důsledku uskutečnění rozhodnutí, učiněného nebo předpokládaného ovládající osobou.*“. Soud má za to, že jednak znalecký posudek č. 2 nelze pro posouzení přiměřenosti protiplnění v tomto řízení použít, neboť nebyl zpracován pro účely stanovení přiměřenosti protiplnění (jak již bylo uvedeno v odstavci 25. tohoto usnesení), jednak ve smyslu citovaného textu Komise pro cenné papíry nelze zohlednit výhody, které po přechodu vlastnického práva k akciím minoritních akcionářů plynuly z vlivu ovládnutí společnosti, když ke snížení hodnoty v důsledku rozhodnutí ovládající osobou nedošlo (jak je uvedeno v závěru citovaného textu). Ke dni, ke kterému by mělo být určeno přiměřené protiplnění ve smyslu § 183m obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. prosince 2013, soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze dne 26. června 2014, sp. zn. 29 Cdo 3354/2012, v němž je (mj.) uvedeno: „*Zákon totiž žádný rozhodný den vztahující se ke výkupu účastnických cenných papírů nestanoví (srov. § 156b odst. 1 věta první obch. zák., pozn. soudu: obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. prosince 2013).*“. Znalecký posudek č. 1, jakož i znalecký posudek PAS, stanovil hodnotu jednoho kusu kmenové akcie na jméno ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč společnosti Impress k datu ocenění 31. srpna 2010, když valná hromada, na jejímž základě poté došlo k přechodu účastnických cenných papírů, se konala dne 12. listopadu 2010, kdežto k akvizici skupiny Impress skupinou Ardagh došlo až 7. prosince 2010 (koncem září 2010 byla zatím jen plánována). Jako rozhodný den fúze společností skupiny Ardagh byl až 1. leden 2011 a nabytí účinnosti fúze až 1. prosince 2011. Znalecký posudek č. 2 byl ostatně zpracován až 20. června 2011, a to k datu ocenění 31. prosince 2010 (tedy k datu po vytěsnění minoritních akcionářů). Proto soud uzavřel, že námitky navrhovatele v tomto směru (tvrzení ohledně nutnosti výpočtu přiměřeného protiplnění podle znaleckého posudku č. 2) nejsou v tomto řízení relevantní.

28.K námitkám účastníků ohledně tvrzeného zneužití práva navrhovatelem, jestliže se domáhá přezkoumání přiměřenosti protiplnění a „zastupuje“ i další (bývalé) minoritní akcionáře společnosti, když za tuto činnost požaduje (prostřednictvím sdružení akcionářů) odměnu, soud konstatuje, že nepovažuje takovou činnost navrhovatele za činnost spočívající ve zneužití práva či v rozporu s dobrými mravy, když sám navrhovatel se v rámci zákona domáhá přezkoumání přiměřenosti protiplnění a v rámci svého podnikání za odměnu poskytuje poradenskou činnost ostatním (bývalým) minoritním akcionářům společnosti. Soud má za to, že účastníky citovaná rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky (v odstavci 3. strana 5 a 6 tohoto usnesení) nejsou pro tento případ přílehlavá. Kromě toho podle § 183k odst. 3 obchodního zákoníku, ve znění

účinném do 31. prosince 2013, je soudního rozhodnutí v tomto řízení závazné i vůči ostatním vlastníkům účastnických cenných papírů, kterým začne běžet promlčecí doba ode dne právní moci rozhodnutí bez ohledu na to, zda byli účastníky řízení. V tomto řízení tedy nejde pouze o zisk pro navrhovatele, ale i ostatní minoritní akcionáře.

29. Ze všech důvodů uvedených v odstavcích 21. až 28. tohoto usnesení soud podle § 183k obchodního zákoníku ve spojení s § 200e o. s. ř. (obojí ve znění účinném do 31. prosince 2013) určil, že přiměřené protiplnění za 1 kus akcie společnosti (původně) Impress, a. s., nyní Ardagh Metal Packaging Czech Republic, s. r. o., o nominální hodnotě 1 000 Kč, z důvodu přechodu vlastnického práva ke všem akciím (původně) společnosti Impress, a. s., z akcionářů společnosti odlišných od hlavního akcionáře na hlavního akcionáře, o kterém rozhodla valná hromada (původně) společnosti Impress, a. s., konaná dne 12. listopadu 2010, činí 1 032 Kč. Soud s odkazem na komentář Obchodní zákoník, 13. vydání, 2010, s. 632 - 635 konstatuje, že při rozhodování nebyl vázán navrhovatelovým návrhem, tzn. ve „zbývající části“ návrh nezamítal.
30. Soud ve smyslu § 164 ve spojení s § 167 odst. 2 o. s. ř. opravil, resp. upravil (oproti vyhlášenému usnesení) ve výroku I. tohoto usnesení označení současného právního nástupce původní společnosti Impress, a. s., která již právně neexistuje, a to na společnost druhého účastníka, tak aby byla zřejmá časová souslednost (tedy v době přechodu vlastnického práva k akciím vzhledem k době vyhlášení rozhodnutí – § 154 ve spojení s § 167 odst. 2 o. s. ř.).
31. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 137 a § 142 odst. 2 o. s. ř., podle kterého měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, soud náhradu nákladů poměrně rozdělí, popřípadě vysloví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo. Navrhovatel měl úspěch ve věci pouze ve výši 18 %, kdežto účastníci měli úspěch ve věci ve výši 82 %. Soud při tomto výpočtu vycházel z toho, že navrhovatel v návrhu požadoval protiplnění ve výši 1 819 Kč za jednu akci, tzn., o 956 Kč více, než obdržel podle rozhodnutí většinového akcionáře ($1.819 - 863 = 956$). Soud však návrhu vyhověl pouze zčásti a určil výši protiplnění na částku 1 032 Kč, tzn. pouze o 169 Kč více, než navrhovatel obdržel podle rozhodnutí většinového akcionáře ($1.032 - 863 = 169$). Navrhovatel tak měl úspěch ve věci pouze ve výši 18 % ($169 / 956 * 100 = 18$).
32. K výpočtu uvedenému v následujícím odstavci tohoto usnesení soud konstatuje, že určil tarifní hodnotu odlišně od vyúčtování účastníků, kteří vyúčtovali výši mimosmluvní odměny za jeden úkon podle § 9 odst. 1 ve spojení s § 7 bodu 4. a § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (tarifní hodnota ve výši 10 000 Kč; mimosmluvní odměna ve výši 2 400 Kč za jeden společný úkon za dva účastníky). Soud má však za to, že za tarifní hodnotu je třeba považovat částku 50 000 Kč ve smyslu § 9 odst. 4 písm. c) vyhlášky č. 177/1996 Sb., tzn., že jde o řízení v otázkách obchodních společností. Kromě toho soud konstatuje, že oproti vyúčtování účastníků neprovedl výpočet (připočtení) daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) z celé výše nákladů řízení, resp. z té části nákladů řízení, které účastníkům vznikly zadáním a předložením znaleckého posudku znaleckým ústavem PAS a za zpracování písemného vyjádření týmž znaleckým ústavem. Soud má za to, že účastníci byli v tomto případě koncovými spotřebiteli, kterým již byla DPH vyúčtována znaleckým ústavem (jak vyplývá z účastníky předložených faktur). Účastníci (jejich zástupce) již ke znaleckému posudku ani vyjádření znaleckého ústavu nepřidali (ani zástupce nepřidal) žádnou svou hodnotu, kterou by si mohli (zástupce mohl) v rámci „dalšího“ vyúčtování DPH účtovat. Z tohoto důvodu soud vypočetl DPH ve smyslu § 137 odst. 2 o. s. ř. pouze z odměny za zastupování advokátem, hotových výdajů, náhrady za ztrátu času a cestovného, jak je uvedeno v následujícím odstavci tohoto usnesení.
33. Soud tedy přiznal ve věci většinově úspěšným účastníkům (oprávněným společně a nerozdílně ve smyslu § 91 odst. 2 o. s. ř.) vůči navrhovateli náhradu nákladů řízení ve výši 64 % ($82 - 18 = 64$), tj. v celkové částce 182 991,80 Kč. Tato částka je tvořena odměnou za zastupování advokátem podle § 9 odst. 4 písm. c) ve spojení s § 7 bodu 5. a § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 69 440 Kč (14 úkonů po 4 960 Kč), paušální náhradou hotových výdajů po 300 Kč za 14 úkonů

(převzetí a příprava zastoupení, 6 písemných podání soudu a účast na jednání před soudem dne 1. října 2015, 15. ledna 2016, 12. února 2016, 28. dubna 2016, 9. března 2017, 9. listopadu 2017 a 17. května 2018) podle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 4 200 Kč, náhradou za ztrátu času podle § 14 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve výši 3 600 Kč (36 započatých půlhodin), cestovným podle zákoníku práce a vyhlášky č. 385/2015 Sb. (cestovné v roce 2016), vyhlášky č. 440/2016 Sb. (cestovné v roce 2017) a vyhlášky č. 463/2017 Sb. (cestovné v roce 2018) za 3 cesty z Prahy do Hradce Králové a zpět (ke 3 jednáním v roce 2016, celkem 600 km, vozidlem s průměrnou spotřebou benzínu 98 oktanů 10,2 l/100 km) ve výši 4 299,60 Kč, za 2 cesty z Prahy do Hradce Králové a zpět (ke 2 jednáním v roce 2017, celkem 400 km, 1x vozidlem s průměrnou spotřebou motorové nafty 6,5 l/100 km [1 151,80 Kč], a 1x vozidlem s průměrnou spotřebou benzínu 95 oktanů 9 l/100 km [1 311 Kč]) ve výši 2 462,80 Kč, a za 1 cestu z Prahy do Hradce Králové a zpět (k 1 jednání v roce 2018, celkem 200 km, vozidlem s průměrnou spotřebou benzínu 95 oktanů 9 l/100 km) ve výši 1 349 Kč; to vše celkem 85 351,40 Kč, včetně 21% DPH (17 923,80 Kč), s připočtením částky 158 449,50 Kč za účastníky předložený znalecký posudek znaleckým ústavem PAS a částky 24 200 Kč za zpracování písemného vyjádření týmž znaleckým ústavem, celkem 285 924,70 Kč, z toho 64 % činí částku 182 991,80 Kč.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **je odvolání přípustné** a lze je podat k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové.

Odvolání lze podat **do 15 dnů** ode dne, kdy bylo usnesení doručeno účastníku řízení, resp. jeho zástupci.

Nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá pravomocné a vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí či exekuci.

Hradec Králové 24. května 2018

Mgr. Daniela Kadlečková, v. r.
soudkyně